

موفتی زه‌هاوی

● کلوه عزیز سعید ●

بابا سلیمانی کوردی فه‌قی ئەحمەدی دارمەشمانەیی پشدرەیی، بەم پێیە موفتی لە خانەوادەی بابانە، لە ساڵی ١٧٩٧زدا لە شاری سلیمانی لە دایک بوو. سەرمانی خویندنی لەلای باوکی بوو. نەجا چۆتە لای زانای بەناوبانگی کورد «شیخ ماری نویدی» یی ١٧٥٢ز- ١٨٢٨ز، چەند زانستییکی ئەو کاتەیی لەسەر دەست وەرمەگرت وەک (نحو و صرف و بلاغ و عروض) بەتەواوەتی و چالاکی هەموویان لە لاتەواو دەکات و هەردەم شانازی بەم خویندەنەوه کردووە.^(١)

تەنانت کاتی کەچوو بو بەغدا مەلا عەرەبەکان زۆر سەرسام بوون بە عەرەبی زانیکی وەک موفتی و پێشیان ووتووە تۆیەک کە کوردی ئەم عەرەبییە لەکۆییوە ئەزانیت، بەلام ئەم لەو ئەمدا بە شانازییە کەوه دەلی لەلای شیخ ماری نویدی عەرەبی (خویندووە) دواي ئەم خویندەنە چۆتە لای زانای بەناوبانگ (شیخ عەبدولای خەرهانی ١٧٢٨ - ١٨٢٢ز) بو وەرگرتنی چەند زانستییکی ئیسلامی تر بەتایبەتی (شەرع و مەنطق) ئەوێ ناشرکرایە و وون نابێ قوتابیانی ئەوسای کوردستان کون و قوژبێ هەموو شوێنکیان پشکنیوە بو وەرگرتنی زانست و زانیاری وە هەر مامۆستایەک بەزانستی ناوبانگی بوو، موفتیش وەک قوتابیانی ئەوسا بارمگای پیروزی دەپێچیتەوه بەرمو (سنه) دەرکەوتە رێی بو لای مامۆستای زانا شیخ سەعیدی تەختی بو وەرگرتنی خویندنی بیرو باوەری ئیسلامی «علم الکلام» بەلام مردن یەخەگیری مامۆستاکەیی دەبیت و ناچار ئەچیتە لای برا گەورەگەیی کە ناوی (شیخ قەسیم ١٧٢٠-١٨١٨ز) بوو، ماوەی چەند سالیەک ئەمینیتەوه تا بە تەواوی شارەزایی و بلیمەتی بەچەنگ دینیت. موفتی زۆر ئازاد و دریا بوو لەدواي ئەو هەموو خویندەنە هەر دەست هەلناگری و بەرمو شاری (سابلاخ) ئەکەوتە رێی لەلای زانای بەناوبانگ (مەلا

گەلی کورد وەک هەموو گەلانی سەر پووی زەمین بۆی هەیه شانازی بەگەرە پیاوان و هەلکەوتوانیەوه بکات، چونکە ئەم نیشتمانی ئیمە دایکی بەو هەفای نالی و جزیری و خانی و مەولەوی و گۆران و بیتوشی و نویدی و سجادی و خال..... هتد، بگرە بەچەندەها کەلە پیاوانی تر کە هەتا هەتایە میژووی گەلە کەمان شانازیان پێوه دەکات، ناویان بەسەر رووپەرەیی میژوووه بریسکە و تریسکەیان دی، وە بوونەتە سەر مەشقی باش و چاکی بۆ پاش خوێیان و گەلێک کەلکیان بە ئەو کانی پاش خوێیان گەیاندمو خزمەتی بێ ووچانیان کردووه.

بوونەتە روژیکێ روناک لە ئاسۆی دەم کەلی نەتەو کەمان، وەبگرە چەندەها زانلو دانای و امان تیا هەلکەوتوو کەبوونەتە مایەیی شانازی هەموو گرووی مۆسڵمانانی سەر پووی زەمین، هەمیشە بەریزو ستایشەوه ناویان دەبن پێویست بەنمونه ناکات و کتیبە میژووویەکان گەواهی ئەم راستیە دەدەن، شوێنیکێ وەک شاری سلیمانی کە بەچەندەها زانلو روژنەبیری تیا هەلکەوتوو، لەبەر زۆری ئەو زانایانە کەسیان لەکەسیان دیار نەبوون هەموو کات پێش پرکەیی زانین و تیکۆشان بوو.

یەکیەک لەو زانایانە «موفتی زه‌هاوی» یە. ناوبانگی بەزیرمکی و بلیمەتی سەردەمی خۆیەوه دەرکردووه، کەچی هێشتا لەبەر ئەوێ کە جینگای تاییەتی دیاری نەبوو بەهۆی زۆری ئەو زانایانە ئەبێتە هۆی مایەیی کۆچی یەگجاریکی لە سلیمانیەوه بو کەرکوک و نەجا بەهۆی زیرمکی و پایە بلندییەوه ئەچیتە بەغدا و هەرلەویش ئەمینیتەوه بنەمالە کەیان لەو یکانە جێ گیردەبیت و خوشی هەر لەوێ کۆچی دوايي دەکات هەر ئەویش دەبیتە ئارامگای پیروزی.

ژيان و خویندنی:

ناوی محەممەد کوردی مەلا ئەحمەدی کوردی حەسەن بەگی کوردی روستەم بەگی کوردی کە یخسەرەو بەگی کوردی ئەمیر

مه‌مه‌دی نین (رسول ۱۷۶۷-۱۸۳۰ز) نه‌مینته‌وه تا به‌مواوتی هه‌موو زانیاریه‌کی نیسلامی له‌لا ته‌واو ده‌کات و له سالی ۱۸۳۰ز هه‌ر له‌وی نیجازه‌ی خویندنی هه‌ به‌خسراوه ئنجا گه‌راوته‌وه^(۷) بۆ کوردستانی عیراق له‌ پێشا له (خوشناو) و دوا‌ی نه‌وی له‌ سلیمانی ماموستابووه.

موفتی زۆر ده‌ست کورت و نه‌دارابوو به‌لام تا بێ‌ی زاناو دانا‌بووه، له‌به‌ر هه‌ژاری و مالا چاکیه‌کی خه‌لکی هانیان داوه بچینه نه‌سته‌مبول، که له‌ها‌داشتی ئی‌هاتوویی و زانییه‌که‌یدا سولتان فرمانه‌ریه‌ک، یا گوندیکی هه‌ به‌خشی و له‌ده‌ست کورتی رزگاری بێ، نه‌ویش که‌چوته نه‌سته‌مبول له‌هه‌ر لایه‌ک ئی‌یان نه‌هرسیوه‌ته‌وه و چی به‌ده‌سته‌وه نه‌ماوه، که‌وتوته کریکاری و له‌ها‌شه‌که‌وتی رۆژانه‌کی، به‌رگیکی قه‌شایه‌نه‌ی کریوه، سه‌رله‌به‌یانیه‌ک به‌دار ده‌ستیکه‌وه، چوته باره‌گای شیخو لئیسلام، وه‌ رایگه‌یاندوه که‌ تی گه‌یوه به‌خه‌ دیویه‌تی ئاینی نیسلام هه‌قه‌و نه‌یه‌وی بینه‌ موسلمان له‌سه‌رده‌ستی شیخو لئیسلام ئاینی نیسلام وهر‌بگرتی، له‌لایه‌ن خه‌لیفه‌و سه‌درو لئه‌عظم و گه‌وره‌ پیاوانه‌وه بار بوویه‌کی به‌نرخ کراوه ماموستایه‌کی بۆراگه‌راوه که‌ به‌دوومانگ له‌ خویندنی قورئان بوته‌وه، خۆی ناوی (مه‌مه‌دی) له‌دا نیسلام بوونه دروکه‌ی بۆ خۆی هه‌لبێژاردوه و گه‌وره‌ پیاوان په‌سه‌ندیان کردوه و خه‌لیفه‌ش نازناوی (نه‌فه‌ندی) هه‌ به‌خشیه‌وه و ماموستا‌که‌شی له‌زیره‌کی دا نازناویکی تری (فه‌یض)ی داوتی چونکه‌ نه‌وه‌نده به‌هرمه‌ندبووه له‌زیره‌که‌یدا، نه‌جا بوته (مه‌مه‌دی نه‌فه‌ندی فه‌یض) و له‌وی کراوه به‌ماموستا و دوا‌ی پێنج سال له‌سه‌ر خواستی خۆی خه‌لیفه‌ سێ گوندی هه‌ به‌خشی و دیسانه‌وه گه‌رمه‌کان باربوویه‌کی دیکه‌ی نه‌که‌نه‌وه نه‌گه‌ریته‌وه بۆ سلیمانی.^(۸)

ئه‌م گه‌شته‌ی موفتی بۆ نه‌سته‌مبول ۵ سال دمه‌خایه‌نیت که‌نه‌و پێنج ساله‌ش به‌ر (۱۸۲۴-۱۸۲۸ز) نه‌که‌ون و دیسان نه‌و سه‌رده‌می ژبانی (موفتی) به‌ره‌ر مانه‌ره‌وانی (سولتان مه‌حمود)ی دووه‌می عوسمانی نه‌که‌وتی که‌ (موفتی) فیله‌که‌ی له‌سولتان و کاربه‌ده‌ستانی نه‌و ساکه‌ کردوه.

له‌مه‌وه بۆمان دهرمه‌که‌وتی که‌موفتی له‌و ماوه‌دا پێگه‌یشتوووه بوته‌ خاوه‌ن گوندو سامانیکی زۆر و ریزیکی یه‌کجار گه‌وره‌ی ئی گه‌راوه ئنجا گه‌راوته‌وه بۆ سلیمانی چونکه‌ ژن و مال و منالی له‌وی بوون، وه‌هه‌روه‌ها نیشتمانی‌شی بووه.^(۹)

دوا‌ی سالتیک مانه‌وه‌ی له‌ سلیمانی له‌ سالی ۱۸۳۹ نه‌حمه‌د به‌گی موسلیم کاغه‌زی بۆ موفتی نویسه‌وه که‌ بێ‌ی به‌موده‌ریسی

مزگه‌وتی (موسلیم) له‌گه‌رمه‌کی (قۆریه‌ی) که‌رکوک نه‌ویش که‌ جێگه‌ی خۆی به‌ ئاسوده نه‌دیوه به‌ خه‌زانه‌وه بۆ دوا‌جار سه‌لیمانی به‌جێ دیل‌ز و روونه‌کاته که‌رکوک ئه‌م نه‌حمه‌د به‌گه‌ زۆر ریزی موفتی گرتوه‌و خزمه‌تی کردوه، چه‌ن سالتیک موفتی له‌وی ته‌دریسی کردوه، خوینده‌واری به‌رزی پێگه‌یاندوه. چوار پێنج سالتیک له‌وی ماوته‌وه له‌ناوه‌ندی سالتی (۱۸۴۱-۱۸۴۴) دا به‌ نیجگاری له‌که‌رکووکیشه‌وه چوه بۆ به‌غدا و له‌ سالی ۱۸۴۴ز دا له‌به‌غدا موده‌ریس بووه پاشتر سه‌روکی موده‌ریسین. زیره‌کی موفتی ده‌نگی دا‌بووه نه‌و هۆیه‌ش بووه که‌ له‌سالی ۱۸۵۲ له‌ لایه‌ن والی نه‌و ساوه (گوزلکی ره‌شید پاشا) بکریته موفتی شاری به‌غدا به‌یه‌کجاره‌کی له‌وی نیشته‌جێ‌بووه، نه‌میش ئاکامی له‌دوره‌ وولاتی دا سه‌ر نانه‌مه‌کی مه‌ولانا خالیدو نالی حاجی قادری کوژی و شیخ ره‌زا... هتد بوو به‌چاره‌ نویسی.

تا سالی (۱۸۹۰ز) کۆچی دوا‌ی ده‌کات و هه‌ر له‌و شوینه‌ی که‌ده‌رسی تیا ووتوته‌وه له‌مزگه‌وتی سلیمانی که‌به (مدرسه‌ السلیمانیه‌)^(۱۰) به‌ناوبانگه‌ به‌خاک ده‌سپیریت.^(۱۱)

مال و خه‌زانی موفتی:

موفتی دووژن و دوو که‌نیزه‌کی^(۱۲) هه‌بووه ئه‌م ژنانه یه‌کیکیان ناوی گولناز بووه، پێش چوونی بۆ نه‌سته‌مبول له‌ سلیمانی ماره‌ی کردوه پێنج کورو کچیکی ئی بووه، نه‌وی تریان پیرۆزی ناو بووه خه‌لکی کۆیه‌ بووه چوار کورو کچیکی ئی‌بووه. که‌نیزه‌که‌کانیش ناویان رهن‌دی و ره‌یحان بووه. رهن‌دی له‌ نه‌سته‌مبول سولتان پێشکه‌شی کردوه و هه‌رله‌وی گواستویه‌تیوه، سێ کورو کچیکی ئی‌بووه. به‌لام ره‌یحان کاتی چوته به‌غدا والی هه‌ به‌خشیه‌وه، ته‌نها کوریکی ئی‌بووه. کورانی موفتی به‌ره‌و دا به‌م جوژه له‌دا‌یک بوون [عبدالله، عبدالحکیم، علي، محمود، محمد رشید، محمد صالح، عبد‌الطیف، محمد سعید، عبد‌الحمید، محمد سلیم، عبد‌الغنی، جمیل صدقی عبد‌الجلیل]^(۱۳) شایه‌نی باسیشه‌ ئه‌م کورانه‌ی زۆربه‌یان وه‌جاخی باوکیان رۆشنتر کردوته‌وه له‌ لایه‌ن حوکمه‌رانی نه‌و کاته‌دا جێگه‌ی تابه‌تیا هه‌بووه، نه‌ک له‌به‌ر نه‌وه‌ی که‌ کورێ نه‌و پیاوه گه‌رمه‌یه‌ن به‌لکو پله‌و پایه‌ی خویان شایسته‌ی نه‌و جێگه‌یه‌ بووه که‌هه‌ی گه‌یشتون.

بۆ نمونه‌ یه‌کیکی وه‌ک جه‌میل صدقی کورێ موفتی که‌ به‌ شاعیر به‌ ناوبانگ بووه، هه‌روه‌ها چه‌نده‌ها پله‌و پایه‌ی هه‌بووه له‌لایه‌ن ده‌سه‌لات دارانی نه‌و رۆژه بۆ نمونه‌ کراوه به‌ نه‌ندامی مجلسی معاریف و نه‌عیانی نه‌وسا، هه‌روه‌ها بوته‌ به‌ریوه‌به‌ری

چاپخانه‌ی ولایت و سهرمک نوسه‌ری رۆژنامه‌ی زوراء، وهبگره له‌چنده‌ها پله‌وپایه‌ی تردهوری خۆی بینووه‌شایانی باسیشه که‌پانزه‌کتیبه‌ی دانراوی خۆی هیه.^(۱۰) هه‌ول و کوئشی:

ته‌مه‌نی بیست سالان بووه که ئیجازه‌ی خویندنی وهرگرتووه، ئیتر هه‌ر له‌وکاته‌وه توانای ووتنه‌وه‌ی دهرس و به‌ی‌که‌یاندنی قوتابی هه‌بووه.

تاویکی‌ش له‌ومه‌یدانه‌دا نه‌وه‌ستاوه، که هه‌شتا سالی ره‌به‌ق ده‌کا، له‌م ماوه‌یه‌دا چنده‌ها زاناو قوتابی به‌ی‌که‌یاندووه، بۆ نمونه (شیخ عبدالرحمن‌ی قهره‌داخی ۱۲۵۳-۱۳۳۵ک)، (مه‌لا عه‌لی قزلجی ۱۲۴۰-۱۲۹۶ک)، (مه‌لا نه‌حمه‌دی کویر ۱۲۴۵-۱۳۳۵ک)، (مه‌لا مه‌حمه‌دی مه‌حوی شاعیر ۱۸۳۰-۱۹۰۶ز) (شیخ مصطفی کوری شیخ بابه ره‌سوئی به‌رزنجی ۱۲۳۵-۱۳۰۲ک) هه‌ند.

به‌چنده‌ها زاناو بلیمه‌تی‌تر که ژماره‌یان خۆی ده‌دا له‌شه‌ش هه‌زار قوتابی که‌له‌به‌رده‌م موفتی‌دا چۆکیان دایاوه‌و فیری خویندن و زانین بوون.

شایانی باسیشه که ۳۸ سال له‌سهریه‌ک له‌کوئابی ته‌مه‌نیدا موفتی به‌غدا بووه‌و له‌گه‌ل دهرس ووتنه‌وه‌شدا فتاوا نامۆزگاریشی کردووه.^(۱۱) موفتی بۆ هه‌یچ پرسیارێ دانه‌ماوه‌و یه‌کسه‌ره‌وه‌لامی داوته‌وه^(۱۲)، زیره‌کی و بلیمه‌تی یه‌کجار جینگای سه‌رسوڕمانه، خاوه‌نی بیری خۆی بووه، به‌تواناو چوست و چالاکی سه‌رده‌می خۆیی بووه، له‌هه‌موو زانستیکدا پێشه‌واو زانا بووه، له‌پیشه‌و ده‌سته‌که‌وتی رۆژانه‌دا قه‌له‌ندهریکی بێ نمونه‌بووه. به‌سه‌ بۆپایه‌ بلندی موفتی که شاعیریکی وه‌ک شیخ ره‌زای تاله‌بانی له‌ دوو دێر شیعه‌دا موفتی به‌هه‌موو که‌ردوون ناساندووه‌وه‌ئێ:

«ئه‌ی ماده‌ری گیتی تو هه‌تا ئیستا نه‌زاوی زاتیککی وه‌کو فه‌یضی نه‌فندی زه‌هاوی»

★ ★ ★

«موه‌کین نیه ئیدراکی هه‌قایق به‌ته‌واوی موه‌کین نیه ئیدراکی نه‌کا زه‌نی زه‌هاوی»^(۱۳)

★ ★ ★

مه‌ردایه‌تی و ئه‌مه‌ک ناسی:

غیره‌ت و مه‌ردایه‌تی موفتی به‌ناوبانگ بووه هه‌ر له‌وکاته‌وه‌ی که شاری سلیمانی به‌جێ هه‌شتووه‌و روی کردوته‌ که‌رکوک و

به‌غدا به‌هه‌یچ جوړی له‌خۆی بابی نه‌بووه‌وه‌گۆراوه، وه‌ تا بێ‌ی به‌ته‌مه‌ک بووه، داله‌دی چنده‌ها بێ نه‌وایانی داوه، لانه‌ی بۆ چنده‌ها هه‌زاران بنیات ناوه، دلی چنده‌ها ره‌به‌نی خوش کردووه. به‌چاوی پر به‌زییه‌وه‌ نۆرپویه‌تی نه‌وه‌که‌سانه‌ی که‌ئیش و کاریان که‌وتوته‌ لای نه‌خوازه‌لا نه‌و کوردانه‌ی که‌ رۆژگاری ناهه‌موار ناچاری کردین به‌کوچ و چوونه‌ به‌غدا، ئیتر نه‌گه‌ر ده‌ستیان که‌یشتبێته‌ یه‌کیکی وه‌ک موفتی نه‌وا به‌ختیار سه‌رفرازبوون موفتیش که‌م ته‌رخه‌می نه‌کردووه، وه‌به‌باشی ده‌ستی گرتوون و له‌لای والی یا هه‌ر که‌سیکی تر بێ تکای بۆ کردوون تا دای مه‌زراندوون، سه‌رگورشته‌ی وای ئی نه‌گه‌رنه‌وه‌ که‌ شایانی ئه‌وه‌یه‌ به‌ئاوی ته‌لا بنوسرێته‌وه‌ که‌پریه‌ له‌ ئازایه‌تی و مه‌ردایه‌تی به‌رامبه‌ر به‌نه‌ته‌وه‌که‌یی، هه‌رگیزاوه‌رگیز له‌ مۆرکی کوردیه‌ت به‌هه‌یچ جوړی وه‌رنه‌ چهرخاوه‌و سه‌رراست و نه‌ترس بووه. له‌سه‌ر هه‌یچ جوړه‌ قسه‌یه‌ک په‌کی نه‌که‌وتووه‌و ئازا هاتوته‌ وه‌لام، مه‌حوی ئاسا هه‌ر که‌سێ شیتانه‌ به‌ردی تی گرتبێ نه‌و به‌رقی تیگرتووه. له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا پیاویکی یه‌کجار قسه‌خوش بووه، هه‌ق وویست و خوا په‌رستیکی بێ نمونه‌ بووه له‌پریازی ئیسلام به‌موو لای نه‌داوه‌و گوێش کراوی په‌فتاری جوان و باوه‌ری خاوین بووه.

له‌مه‌یدانی شیعه‌رو نوسیندا:

موفتی وه‌ک زۆربه‌ی زانا به‌ناوبانگه‌کانی ئیسلام ده‌ستیکی بالایی هه‌بووه‌ له‌شیعه‌دا، به‌لام خۆی پێوه‌ خه‌ریک نه‌کردووه، نه‌وه‌تا وه‌ک شانازییه‌ک له‌تاکه‌ شیعه‌ریکی عه‌ره‌بیدا نه‌ئێ:

لو يحسب الحسب المرء علا فوق معالي

كنت بالعلم وبالشعر على العالم العالي

واته [ئه‌گه‌ر یه‌کێ به‌وه‌ جاخ زاده‌یی ژوور

هه‌مووه‌که‌سێ بکه‌وی من به‌زانایی و شاعیری ژوور هه‌مووه‌که‌سێ نه‌که‌وم]. به‌لام له‌به‌رئه‌وه‌ی زیاتر به‌ زانایه‌کی ناینی به‌ ناوبانگ بووه، زۆر خۆی پێوه‌ خه‌ریک نه‌کردووه. یه‌کیکی وه‌ک مه‌عرف ره‌سائی شاعیر ده‌ئێ [ئه‌گه‌ر بێت و موفتی هه‌ینه‌دی نیوه‌ی من و جه‌میل صدقی خۆی به‌شیعه‌روه‌ خه‌ریک بکرايه‌ که‌ئێ که‌ئێ له‌ئیمه‌ شاعیر ترو شیعه‌ری زۆرت نه‌بوو].

شیعه‌ره‌کانی موفتی نه‌وه‌ ده‌رده‌مخه‌ن که‌ زۆر به‌یانی کوتو پرۆ له‌بۆنه‌یه‌کی تایبه‌تیداو به‌بێ خو‌بوو ئاماده‌کردن واته‌ به‌ده‌می و [نیرتیجالی] ده‌ری بریون، نه‌وه‌ش بوته‌ هۆی زۆر بلاوبوونه‌وه‌ی شیعه‌ره‌کانی و که‌ئێ جاریش نه‌گه‌نجاو به‌ بنوسرێته‌وه‌و له‌ناو چوون، چونکه‌ به‌زۆری دانه‌نیشتووه‌ بۆ شیعه‌ر دانان تاکو

نوسخه‌یه‌کی له‌لای خوئی بمینیت‌هه. ئه‌ومتا زانای به‌هه‌شتی [شیخی خال ۱۹۰۴-۱۹۸۹] ده‌فرموی [موفتی هه‌رچه‌ند به شیعره‌وه خه‌ریک نه‌بووه، که‌چی له‌گه‌ل نه‌مه‌شا که وورد نه‌بیت‌ه‌وه له شیعره‌مکانی، ده‌رنه‌که‌وئی که له سه‌رچاومه‌کی دیون و ره‌وانه‌وه هه‌ل قولاوون وه‌له ده‌ریابه‌کی زور قوولی که‌وره‌ی بی‌بنه‌وه هه‌لگیراون به‌لام - داخی به‌چه‌رگم - ئه‌و شیعرانه‌ی که بوویه‌تی کوژنه‌کراونه‌ته‌وه، وه‌هه‌ر شیعره‌یکی که‌وتوته لایه‌ک، بی‌گومانم هه‌زاران شیعره‌ی موفتی له‌گه‌ل ئه‌وکه‌سانه‌ی که‌له‌به‌ری بووه مردوون، کراون به‌ژیر خاکه‌وه، وه‌چوونه‌ته‌وه په‌رده‌ی نه‌بوون یاخود له‌کون و قوژبنی کتیب خانه‌کانا ماونه‌ته‌وه تابزن ئه‌یان خوا، یا دلۆپه له‌ناویان ئه‌با، یا ناگریان به‌نه‌کریت‌ه‌وه^(۱). چکه له‌چه‌ند دیریکی که‌م نه‌بی که‌له‌کاتی خویندا شیخی خال له‌زمانی ئه‌م و ئه‌و، نوارینی چه‌نده‌ها په‌راویزی ئه‌و کتیبانه‌ی موفتی که‌ده‌رسی تیا ووتوته‌وه و بگره کتیبی ئه‌و قوتابپانه‌ش که‌له‌لای موفتی ده‌رسیان خویندوه، کۆی کردوونه‌ته‌وه و خستونه‌ی دوو توئی کتیبیکه‌وه له‌گه‌ل ژبان و به‌سه‌ره‌ات و زیره‌کی و بلیمه‌تی موفتی دا له‌ سالی ۱۹۵۲ دا به‌چایی که‌یاندوه.

ئیت‌ره‌هیجی تیرمان به‌نه‌گه‌یشته‌وه، وه‌ ئه‌و چه‌ند دیرانه‌ش بریتین له‌عه‌ره‌بی و فارسی و کوردی و تورکی. بو‌نمونه ئه‌م دوو دیره شیعره‌ کوردیه‌ی ئه‌خه‌ینه‌ روو.

مهم دئی خستمه تشویش و خه‌یال و خه‌تره
که به‌دیقه‌ت نه‌ه‌زیریشی ده‌که‌می مه‌منوعه

★ ★ ★

خوا هه‌شته ئه‌گه‌ر دائمه تو‌بته‌نه‌ سه‌رچاو
له‌م عالمدا عه‌ینی درویه و مکو عه‌ینه‌ک
هه‌روه‌ها ده‌ستیکێ بالاشی هه‌بووه له‌نوسینی په‌خشاندان
له‌سه‌ر ده‌می خویدا ده‌نگی دابووه به‌تایبه‌تی له‌نوسینی
ووتاردا، هه‌روه‌ها له‌دوانگه‌شدا که‌نه‌و ووتارانه‌ی ده‌خویندوه
که‌س هه‌ستی به‌وه نه‌ده‌کرد که‌نه‌مه‌ کورده. بو‌دارشتنی وشه‌و
په‌که‌ینانی رسته‌ی په‌ماناو، وورده‌ کاری له‌روانگه‌ی
ره‌وانبیزیه‌وه. وه‌جێی داخه که‌نوسینی وه‌ک کتیب نی‌یه،
هه‌وکه‌شی ئاشکرایه‌ و زانراوه، که (۸۰) سالی ره‌به‌ق به‌ده‌رس
ووتنه‌وه په‌که‌یاندنی قوتابیان خوئی خه‌ریک کردوه، وه‌ک خوئی
له‌چوارینه‌یه‌کدا ده‌لی:-

عاق تدریسی عن التألیف لكن
ما أنا من فضل ربی متأسف
من تلامیذی الفت کتاباً

كل سطر منه في العلم مؤلف
واته [ده‌رس] ووتنه‌وه‌م بوو به‌به‌ره‌هه‌ستی کردنم بو‌دانانی کتیب
به‌لام له‌به‌ره‌هه‌ستی خواوه دل ته‌نگ نیم چونکه له‌قوتابیه‌کانم
کتیبیکم داناهه که‌هه‌سوو دیریکی دانراویکه له‌زانستیکدا
به‌لی نکولی له‌وه ناگریته که موفتی به‌چه‌نده‌های په‌که‌یاندوه‌وه
ئه‌وانیش بوویه‌ته‌وه چاره‌یه‌که‌و خه‌زمه‌تی زوریان کردوه، چ به
نوسراو یا به‌ ووتنه‌وه‌ی ده‌رس.

وه‌بگره زوریشیان به‌چه‌نده‌ها په‌راوی زانستیان نووسی و گیانی
موفتیان به‌شادکردو چاوی خوینه‌وارانیان به‌ی رووناک کردوه.
جێی خویه‌تی که دیریی له‌و شیعرانه‌ی (سه‌ید نه‌حمه‌دی راوی
واعظ) بو‌نمونه به‌هینینه‌وه که له‌شینیه‌ی چله‌ی موفتیدا
ووتویه‌تی:

اذ لاتری ذا العصر فضلاً في المرء
الا ومنه صدوره في المورد
واته [روشنیریانی و خویندوه‌وارانی عیراق له‌دوای (موفتی) یا
قوتابی خودی موفتی، یا قوتابی قوتابی ئه‌ون]^(۲). ئه‌مانه‌ی که
باسم کردن مشتیکه له‌خه‌رواریک و دلۆپه‌یکه له‌ده‌ریا به‌رینه‌که‌ی
موفتی زه‌هاوی، مه‌به‌ستیشم ته‌نها ئه‌وه‌یه ئه‌وزاته بلیمه‌ته‌ له‌یاد
نه‌که‌ین. ئیت‌ره‌هه‌زاره‌ها سلاو له‌گیانی پاکی موفتی و ئه‌وانه‌ی
وه‌ک موفتی بوونه‌ته‌ مه‌شخه‌لی ریگاوه‌هه‌میشه بو‌خه‌زمه‌تی کردنی
که‌له‌که‌مان له‌ بارو به‌ی ووجان بوون.

په‌راویزو سه‌رچاومه‌کان:

- ۱- علماؤنا في خدمة العلم والدين، ص ۳۳، عبدالکریم محمد المدرس
- ۲- مفتی زه‌هاوی لاپه‌ره‌ی ۱۰ دانراوی شیخ محمدی خال
- ۳- علماؤنا ص ۳۳
- ۴- روشنیری نوئی ژماره ۱۰۱ لا ۱۰۷ لاپه‌ره‌یه‌کی به‌چاره‌ی له‌ژبانی موفتی زه‌هاوی له‌نوسینی (هه‌شته‌نگ)
- ۵- هه‌مان سه‌رچاوه لا ۱۱۹
- ۶- ئه‌م مژگه‌یه‌که‌ کوژته‌ سه‌ر که‌ناری روبرای دیجلو له‌خوار وه‌زاره‌تی به‌رگری به
ئیت‌شاش وه‌ک خوئی ماوه‌ته‌وه.
- ۷- موفتی زه‌هاوی لاپه‌ره‌ ۲۰.
- ۸- که‌نیزه‌ک. هاوواتاشی (جاریه‌ی) عه‌ره‌یه‌یه، وه‌ به‌شاه‌مه‌تیکێ کافر ده‌وتری که
موبه‌لمه‌سانان له‌چه‌نگه‌ به‌دیل ئه‌یان کرن له‌به‌رنه‌وه‌ی که‌له‌تایینی ئیسلامیدا ره‌وانی‌یه
بکوژدین. ماره‌ده‌کۆین و هه‌روه‌کو ئنی خوشیان ده‌بی سه‌یر بکری به‌رامبه‌ر به‌هه‌موو
مافیکێ ژن و مێده‌ایه‌تی.
- ۹- موفتی زه‌هاوی لاپه‌ره‌ ۲۹-۴۲ وه‌ هه‌روه‌ها سه‌رچاوه‌ی ژماره ۱۱۶ لا ۱۱۷.
- ۱۰- دیوان جمیل صدقی الزه‌هاوی- بیروت - دار العوده - طبعه‌ الثانية سنة ۱۹۷۹.
- ۱۱- علماؤنا في خدمة العلم والدين ص ۵۲۰
- ۱۲- رسته‌ی مرواری به‌رگی شه‌شه‌م ۵۶۷ - ۵۷.
- ۱۳- دیراشی شیخ زه‌زای تاله‌بانی - ۱۹۴۶ - لاپه‌ره‌ ۸۰-۸۱.
- ۱۴- موفتی زه‌هاوی لاپه‌ره‌ ۴۹ - ۵۰.
- ۱۵- روشنیری نوئی ژماره ۱۰۱ لا ۱۱۴

